

**ВІДОМОСТІ
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ
УКРАЇНИ**

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ

18 лютого

2000

6-7

ЗАКОН УКРАЇНИ

41 Про внесення змін до Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1980 р., № 5, ст. 81; 1984 р., № 1, ст. 3; 1986 р., № 27, ст. 539; 1987 р., № 45, ст. 904; 1988 р., № 23, ст. 556; 1989 р., № 22, ст. 235; 1991 р., № 23, ст. 267; Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 3, ст. 10; 1995 р., № 5, ст. 30, № 28, ст. 204; 1997 р., № 35, ст. 223; 1999 р., № 42-43, ст. 378) такі зміни:

1. Доповнити Кодекс статтями 24¹ та 237¹ такого змісту:

"Стаття 24¹. Реєстрація трудового договору

У разі укладення трудового договору між працівником і фізичною особою фізична особа повинна у тижневий строк з моменту фактичного допущення працівника до роботи зареєструвати укладений у письмовій формі трудовий договір у державній службі зайнятості за місцем свого проживання у порядку, визначеному Міністерством праці та соціальної політики України";

"Стаття 237¹. Відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди

Відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику провадиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Порядок відшкодування моральної шкоди визначається законодавством".

2. Статті 33, 34 та 44 викласти у такій редакції:

"Стаття 33. Тимчасове переведення працівника на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором

Тимчасове переведення працівника на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором, допускається лише за його згодою.

Власник або уповноважений ним орган має право перевести працівника строком до одного місяця на іншу роботу, не обумовлену трудовим договором, без його згоди, якщо вона не протипоказана працівникові за станом здоров'я, лише для відвернення або ліквідації наслідків стихійного лиха, епідемій, епізоотій, виробничих аварій, а також інших обставин, які ставлять або можуть поставити під загрозу життя чи нормальні життєві умови людей, з оплатою праці за виконану роботу, але не нижчою, ніж середній заробіток за попередньою роботою.

У випадках, зазначених у частині другій цієї статті, забороняється тимчасове переведення на іншу роботу вагітних жінок, жінок, які мають дитину-інваліда або дитину віком до шести років, а також осіб віком до вісімнадцяти років без їх згоди.

Стаття 34. Тимчасове переведення на іншу роботу в разі простою

Простій — це зупинення роботи, викликане відсутністю організаційних або технічних умов, необхідних для виконання роботи, невідвратною силою або іншими обставинами.

У разі простою працівники можуть бути переведені за їх згодою з урахуванням спеціальності і кваліфікації на іншу роботу на тому ж підприємстві, в установі, організації на весь час простою або на інше підприємство, в установу, організацію, але в тій самій місцевості на строк до одного місяця";

"Стаття 44. Вихідна допомога

При припиненні трудового договору з підстав, зазначених у пункті 6 статті 36 та пунктах 1, 2 і 6 статті 40 цього Кодексу, працівникові виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку; у разі призову або вступу на військову службу, направлення на альтернативну (невійськову) службу (пункт 3 статті 36) — не менше двомісячного середнього заробітку; внаслідок порушення

власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, колективно-го чи трудового договору (статті 38 і 39) — у розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного середнього заробітку”.

3. У статті 7 слова “а також тимчасових і сезонних працівників” замінити словами “тимчасових і сезонних працівників, а також працівників, які працюють у фізичних осіб за трудовими договорами”.

4. Останнє речення частини третьої статті 21 викласти у такій редакції: “Сфера застосування контракту визначається законами України”.

5. Частину першу статті 24 після пункту 5 доповнити новим пунктом такого змісту:

“6) при укладенні трудового договору з фізичною особою”.

У зв'язку з цим пункт 6 вважати пунктом 7.

6. У частині першій статті 32 слово і цифри “статтях 33 і 34” замінити словом і цифрами “статті 33”.

7. Статтю 35 виключити.

8. Частину третю статті 38 викласти в такій редакції:

“Працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо власник або уповноважений ним орган не виконує законодавство про працю, умови колективного чи трудового договору”.

9. У частині першій статті 40:

пункт 1 після слова “реорганізації” доповнити словом “банкрутства”;

пункт 9 виключити.

10. Перше речення частини другої статті 48 викласти у такій редакції:

“Трудові книжки ведуться на всіх працівників, які працюють на підприємстві, в установі, організації або у фізичної особи понад п'ять днів”.

11. У статті 113:

у частині першій слова “якщо працівник попередив власника або уповноважений ним орган (бригадира, майстра, інших службових осіб) про початок простою” виключити;

доповнити статтю після частини першої новою частиною такого змісту:

“Про початок простою, крім простою структурного підрозділу чи всього підприємства, працівник повинен попередити власника або уповноважений ним орган чи бригадира, майстра, інших посадових осіб”.

У зв'язку з цим частини другу — четверту вважати відповідно частинами третьою — п'ятою.

12. Статтю 173¹ виключити.

13. У частині третій статті 184 слова і цифри “частина друга статті 179” замінити словами і цифрами “частина шоста статті 179”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають з цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА

м. Київ, 24 грудня 1999 року

№ 1356-XIV